

SELMECZBÁNYAI HIRADÓ

VEGYES TARTALMU HETILAP.

SELMECZ-BÉLABÁNYA SZ. KIR. VÁROS-, A F. M. K. E. SELMECZBÁNYAI VÁLASZTMÁNYA- ÉS A MAGYAR TURISTA-EGYESÜLET SZITNYA-OSZTÁLYÁNAK HIVATALOS LAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 8 kor. Félévre 4 kor. Negyedévre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Fel-író szerkesztő:
KUTI ISTVÁN.

Kiadó és laptulajdonos:
JOERGES AGOST.

HIRDETÉSI DIJAK:

Hirdetések megállapodás szerint számíttatnak.
Nyiltér díja soronként 20 fill.

Megjelen minden vasárnap.

Választások előtt.

Nem a marosvásárhelyi véres esetről akarunk írni. Ez az ügy az illetékes fórumok elintézése alatt áll.

Am néhány hónap mulva országsszerte megindulnak a képviselőválasztások, melyek már minket is közvetlenül érdekelnek.

A polgárok legszebb kötelességei közé tartozik az országgyűlési képviselők választása. Az alkotmányos államformának ezek képezik a fundamentumát, amennyiben a nép akarataának súlyt és jelentőséget kölcsönöznek. Minden alkotmányosság ideálizmusa a népakarat szabad nyilvánulása. Ez után kell indulnia a törvényhozásnak és a törvény végrehajtásának. Alkotmányos államban tehát nagy hatalom van letéve a nép kezébe.

Ne éljünk vele vissza, mert műveltségünk fokmérője, miként bánunk a szabadsággal. Műveletlen országban soha mást, mint abszolutisztikus államformát nem látunk. Ezek a népek nem érettek még annyira, hogy önmagukat kormányozhassák. Ama népeknek tehát, melyeknek a szabadság iránti vágya, a magasabb műveltség

alkotmányosságot hoztak, mindig vigyázniok kell arra, hogy ezt az áldást megtartsák maguknak s résen lenniök, nehogy önkormányzatuk módját kifogásolni lehessen.

A szabadság nem azt jelenti, hogy minden szabad. Lám, a republikánus franciáknak van egy nagy nemzeti ünnepök, július 14-ike, a bastille megrohanásának napja. Országsszerte hirdetik, hogy e napon mindent szabad tenni. Mégse láttam még Párisban annyi véres arcot, annyi fékezett verekedést s annyi — letartóztatást, mint éppen e napon. Miért? Mert a francia nép alsóbb rétege nem ösmeri a határt, melyet bűnhődés nélkül átlépni nem szabad s hiába hivatkozik valamennyi rendbontó letartóztatása alkalmával a juliusi ünnep szabadságaira, mert a szabadságok természetesen nem terjedhetnek ki a rend teljes felforgatására.

Megszívlelni való nekünk is, hogy nemes felhevüléstünkben, mely alkotmányos érületiünkben fakad, mértéket tartsunk. Mutassuk meg, hogy csinyján tudunk élni a szabadságunkkal. Sok mód és eszköz van arra, hogy elvi álláspontunkhoz állhatatosak maradjunk, sőt egy tapotnyit se enged-

jünk belőle, anélkül, hogy mindjárt a leg hatásosabb eszközökhöz kellene nyulnunk. Egy nagy államférfi így jellemezte ezt: „Nem kell a verebekre ágyukkal löni!”

Sok véres összekoccanást, sok haszon-talan herce-hurcát kerülhetünk el, ha meg-őrizzük higgadságunkat éppen akkor, midőn arra legnagyobb szükségünk van.

A higgadság sokkal méltóbb is akkor az aktushoz, melyet az alkotmányos szabadság diadalünnepének nevezhetünk. Ha a polgári kötelességek teljesítését polgári erényekkel kötjük össze, megóvjuk a választások tisztaságát és elkerüljük az olyan sajnálatraméltó eseményeket, mint a milyenek Marosvásárhely volt legutóbb színhelye.

Önkényességek előfordulhatnak és anyomukban járó felháborodás sokszor érhető. Am a felháborodásában sem szabad elfeledni, hogy önkényességet nehéz önkényességgel orvosolni, kivált akkor, midőn a végrehajtó hatalom csak egyik fél kezében van. Erélyes fel-lépéssel gyakran sokat lehet javítani a helyzetben, tulkapásokkal azonban csak ártunk annak az eszmének, annak a politika;

A „SELMECZBÁNYAI HIRADÓ” TÁRCAJA.

Két elbeszélő.

— A „Selmeczbányai Híradó” eredeti tárcája. —

Írta: Mézes János.

Tizenöt éves találkozózt tartanak a kis városkában, hol az intézetet végeztek. Akkor még ifjak voltak, most meglett emberek. A bortól, pezsgőtől felhevült képzeltelükkel tisztán emlékeznek rá és sűrű kérdézősködéseikkel még inkább igyekeznek felújítani a régi, kedélyes diák élet epizódjait.

Míntha egyik lennének e percben, pedig társadalmi állásuk szerint nagyon különbözők. Van köztük ügyvéd, doktor, jegyző, irnok, és országgyűlési képviselő is — a Horváth Károly. Legfeljebb öt tüntetik ki valami kevéssel, meg a feleségét, kit magával hozott. Van még egy-két asszony, ki eljött az urával, azokat nem ünneplik annyira, mint Horváth Károlynét, a nagyságos asszonyt, a csodaszép asszonyt. Mert szép mint a Tizian remeke és kacér, mint a Maupassant asszonyai.

Veress Dezső, az újságíró, ki már diákkorában kikiáltott bohém volt, a fővárosból ismeri és itt is udvarához szegődött. Helyet, időt alig enged másnak, még a helybeli notabilitások közül is bárkinek. Az asszony mosolyog az ötletein és, úgy látszik, igen jól érzi magát.

A többiek feszletlenül társalognak ez alatt, csak néhány asszony figyel lopva a beszélgetésükre.

A férfiakat Vargha mulatatlja cinikus csipkelődéseivel. Figyelnek rá és lassan köréje csoportosulnak. Pedig csak irnok ő, a hajdani athléta, az osztály büszkesége, az ügyesség, az erő leg-hatalmasabb kifejezője.

Van valami most is az irnok arkifejezésében, valami dac, valami urias arrogancia, a mi olyan érdeklődést kelt föl a többiben. Mélyebben vizsgálva, büszkeségnek is nevezhetnők.

A „nagyságos urat” csipkedi.

— Magas polera kerültél, Karesi. Nem hittem volna.

S az ajka szögletén gunyos mosoly játszik. Csend állt be erre a nyilatkozatra. Mintha vihar kitörését várták volna.

Horváth Károly ideges ingerültséggel tekintett szét és felelni akart.

Veress, ki távolabb, a képviselőné mellett ült, hirtelen közbekiáltott:

— Fiuk, nagyszerű eszmém van! Mondja el mindenkünk az élettörténetét az iskolától mostanig.

Horváthné arcára különös izgatottság ült hirtelen, aztán oda szölt Veresshez;

— Unalmas lesz az nagyon . . .

— Akadhat érdekes is közte . . .

A kínos csendet egyszerre megszüntette a Veress közbeszólása.

— Kezd el hát te! . . .

Bohókás modorával csakhamar helyre ütötte az előbbi incidenset és az élettörténetével, a bohém élet furlangos változatosságaival több helyütt megkacaglatta a hallgatóságot.

Utána sorban beszéltek, kiki a saját életéből. Történeteket, a melyek mindennaposak, minden különösebb változás nélkül.

Csak Horváth Károly várt büszkén az övével, meg Vargha, az irnok, ki annál többet ivott és összevont szemöldökkel bámult a csillár ragyogó fényességébe.

Mikor ketten maradtak, sorsot kellett huzniok, úgy vonakodott mindenik.

Varghára került a sor.

— Hát elmondom ha olyan kíváncsiak vagytok rá. Hogy érdekel-e benneteket, vagy nem, amint látom, mindegy nektek. Fő, hogy beszéljek. Mikor az érettségit letettem, katonáskodni kezdtem, mert benn voltam az időben. Azon is végeztem volna, mert kiűnően tanultam, hadnagygyá léptettek elő és aktiváltattam magamat. Tetszett nekem az az élet, végtelenül tetszett, a vérem is, a hangulatom is, egész lényem arra való volt. Csendes, nyugodt, mondhatnám magamba zárkózott tiszt

hitvallásnak, melynek szolgálatába szegődünk.

Reméljük, hogy a közeledő választások alkalmával önkényességek nem fognak előfordulni és a választó polgárok is megfogják őrizni hidegvérüket úgy, hogy a választások teljes rendben fognak lefolyni, ha mindjárt három négy jelölt is fog versengeni a selmeci mandatumért.

VÁROSI ÜGYEK.

Közygylés.

A törv. hatósági bizottság rendes havi közygylését e hó 12-en tartotta meg Horváth Béla főispán elnöklésével. Főispánunk meleg szavakkal emlékeztet meg az elhunyt Krausz Géza erdőmesterről és kiemelve annak érdemeit és őszinte kifejezést adva a maga részéről is részvételének javasolja, hogy a közygylés jegyzőkönyvének adjon kifejezést fájdalomának és eről, részvételének tolmácsolása mellett, a gyászoló család értesítessék. Ezen indítvány általános helyesléssel elfogadott a polgármester által telt azon indítvánnyal együtt, hogy az özevgynek járó temetési járulékon felül 400 Korona rendkívüli segély engedélyeztessék.

Következett a napirend. — A polgármester havi jelentése tudomásul vétett és az abban tett proposíciók elfogadtattak.

Köszönettel fogadta a közygylés a Fenék által Steffulton létesített iskolai népkönyvtár. Händel Vilmos óhajtaná, hogy a belvárosban is létesíttetnek ily iskolai népkönyvtár. Erre Richter Ede v. levéltáros és Szitnyai József polgármester kijelentik, hogy az állam segélye mellett ez idő szerint van létesülőben a városi közyknyvtár, mellyel kapcsolatosan alapítható majd az iskolai népkönyvtár is. Ezt a közygylés és a felszólaló Händel Vilmos bizottsági tag is megnyugtató tudomásul vették.

A vöröskuti téglavető bérlote iránt megkötött szerződésnek 30 évre való meghosszabbítása ügyét a közygylés, a főispán indítványára levette a napirendről, miután Farbaký István orsz. gyűl. képviselő lelkesen szólt fel ezen új iparág érdekében, Sobó Jenő biz. tag pedig ellenezte a 30 évi hosszú időtartamot, Heine Hugó meg csak hat évre kívánja a szerződés megkötését. Erélyesen szólt fel Jezsovits Károly biz. tag a mellett, hogy ez új iparvállalat felkaroltassék. Örülhetünk,

ugy mond, hogy az a különben hasznavehetetlen terület a téglagyártásra felhasználható és nem 30 évre, de 100 évre is bérbeadhajjuk; mert ha akadna máshol is a téglagyártáshoz alkalmas anyag, keletkezhetik ott is egy új vállalat, mi a közönségre nézve csak előnyös volna.

Meg kell itt jegyeznünk, hogy az idegenek által Selmezbányán alapított iparvállalatok, mint a cipő, kötőgyár stb. az állam és város által nagy arányú támogatásban és folytonos segélyezésekben részesülnek és ime, most keletkezében van egy selmeci polgárok, tehát szorosan vett városbelieink által alapítandó gyári vállalat és kérdésben áll egy eddig teljesen hasznaveletlen, sterilis földterület bérlote és még okoskodnak és aggályoskodnak ennek a területnek 30 évi bérbeadása iránt.

Nem jól van ez így. Ilyen vállalatot teljes erőből kellene istápolni, hogy boldogulhasson, nem pedig ellenbe akadályokat gürdíteni. A kérdés felett különben a legközelebbi közygylés fog dönteni.

A Sembery-féle házban lévő lakások és bolt helyiségek az eddigi bérlőknek adatnak továbbra is bérbe az árverés mellözésével, miután azok a bérlőösszegeket önként tetemesen felemelték és így a városnak ezen épületből kellő haszna lesz.

A főkapitányának elismerést szavazott a közygylés a főszámálási munkálatok vezetése és a mult évre vonatkozó működéséért.

Tudomásul vétettek a t. ügyész, a gazdasági tanácsnok, az erdőmester és a főmérnök jelentései.

Erdély Jánosrendőrbiztos nyugdíjaztatás iránti kérelme akként intéztetett el, hogy tekintettel ügybuzgó szolgálatára és arra, hogy a szabadságharcban mint honvéd részt vett 936 korona rendes nyugdíja, 1000 koronára emeltetik és nyugdíjaztatása folyó évi május hó 1-től veszi kezdetét.

A számvevőségnél egy számgyakornoki állás rendszeresítetett 800 korona fizetés, 15% lakbér és 16 köbméter fajrandósággal. A kinevezési jogot a polgármester gyakorolja.

A muzeumok és könyvtárak országos bizottsága e város közönségét is meghívta e hónapban tartandó újabb alakulási közygyléséhez, melyre a v. tanács a polgármestert és városi levéltárost indítványozta kiküldeni. Händel Vilmos biz. tag takarékosági szempontból elegendőnek tartaná, ha csak a polgármester küldetnék ki. De miután

Richter Ede v. levéltáros, Farbaký István orsz. gyűl. képviselő és Szitnyai József polgármester felszólalásaikban kiemelték, hogy a levéltáros kiküldetése is szükséges a tanácsi indítványt fogadta el közygylés. Kalmár István számtisztnak 200 koronasegélyt engedélyezett a közygylés. — A vízfelügyelőnek 90 korona lakbér szavazottat meg.

A belvárosi legelő ügynek rendezése tárgyában Sobó Jenő, Heine Hugo, Krepuska Lajos, Sztancsaj Miklós biz. tagok és a polgármester felszólalása után elhatározta a közygylés, hogy a paradicsom hegy lejtőjén a Meleg patak felé eső 14 holdnyi terület használtsék fel legelőnek és a tanács alkudozásba boesájtkozson a Necpál-féle birtok megvétele iránt, mely birtok azután részben szintén legelőnek használtatnék fel.

A felső-rónai villatelep számára az erdőkinestár által adományozott fára nézve a Wunsch cég azt az ajánlatot tette, hogy e fát követése fejében a város neki átengedje. Tekintettel azonban arra, hogy az ügy nem volt a tárgyaláshoz eléggé előkészítve, a főispán indítványára a napirendről levettette. De mivel az ügy igen sürgős elintézését igényel, a jövő keddi rendkívüli közygylés éppen e miatt lesz megtartva, Előbb azonban a gazdasági bizottság fogja e fontos kérdést tárgyalni.

A rendkívüli tárgyak közül kiemeljük, hogy a közygylés Vörösmarthy Mihály szobrára 100 koronát szavazott meg, hogy dr. Tóth Imre lemondván a borellenőrző bizottság elnöki tisztjéről, arra a főispán által Pauer János neveztetik ki 3 évre. A bizottság tagjai a régiek maradtak.

Az ujuti vízvezeték utáni adót, január 1-től számítodva, kifogják vetni és befogják hajtani.

A közygylés az elnök éltetésével ért véget. A következő keddi rendkívüli közygylés tárgysorozata ez:

1. Tanácsi előterjesztés Wunsch Róbert ajánlata a nyaralókat építő részvénytársaság ellen fennálló 10070 forint követelésének mikénti kiegyenlítése ügyében.

2. Tanácsi előterjesztés a vöröskuti téglavető telep bérlote tárgyában.

3. Tanácsi előterjesztés az elhalálozás folytán megüresedett erdőmesteri állás betöltésére hirdetendő pályázat feltételeinek megállapítása ügyében.

voltam, úgy, hogy eleinte idegenkedtek tőlem. Később megszerettek, mert érezték, hogy össze tudom morzsolni a markom egyetlen szorításával, aki ellenkezik. Félték tőlem, hát szerettek, katonáknál így van. Magam is azt képzeltem, hogy nyers mogorva, érzékellen ember vagyok. Pedig csalódtam magamban. Idealista vagyok, aminőt keveset hordoz a föld . . .

Ivott közben és el akart hallgatni. Csak az élénkebb nőgatásokra kezdte el.

— Nem tudom, melyik évben nagy gyókorlatra mentem. A szállásoló altiszt tán szintén tudta a respektust, melylyel irányomban a többiek viseltek, nekem a kastélyban szerzett lakás. Hol volt, nem mondom el.

— Ne hallgasd el! — kiáltottak közbe. Az asszonyra nézett, a nagyságos asszonyra és kemény, szilárd vonások ültek fel arcára. Többé nem vette le tekintetét, úgy folytatta:

— Elhallgatom. Szép volt, ragyogóan szép az a leány, kivel ott a major akácai között találkoztam. Életem, ez a gyarlóság, kevés lett volna áldozatképpen, ha követeli s ki kellett ábrándulnom, mert . . . Nem mondom el, miért. Ne is kérjétek

A nagyságos asszony izgatott érdeklődéssel leste a Vargha elbeszélését és a végén nagyon elfehéredett hirtelen.

— A többi nagyon közönséges történet. Az igazi szerelmem, az aki megvigasztalt később a feleségem lett, de a lelke fehérsége a tisztí bojtomba került, mert szegények voltunk s most . . . most inok vagyok.

Keserű daccal rázta meg a fejét s elhallgatott . . .

Horváth Károly észrevétlen kezdett az elbeszélésébe, a Vargha története úgy lekötötte az érdeklődést.

— Fiatal ügyvéd voltam Barkó grófnál. Akkor még ő is falun lakott és mindennap találkoztam vele. Tehetséges embernek tartott és nagyon szeretett. Az asztalához sokszor meghívott. Egyszer így szólt hozzám:

— Doktor mikor házasodik?

— Arról még nem dolgoztam, gróf ur.

— Ha nem találja különösnek, mondanék egy parthiet . . .

Mikor látta, hogy érdeklődöm, ki is mondta:

— A tisztartót ur leányát.

Hirtelen nagyon zavarban jöttem, mert a feleségem már ezelőtt is tetszett nekem.

Észrevette a zavaromat és nem hagyott fel a gondolattal. Eljött kérőnek s a lakodalmamba násznagynak. Azulánis sokszor megfordult nálunk.

Nekem hízelt a kítüntetés, mely házamat érte és mindig tüntető udvariassággal fogadtam.

Két év mult így el. Feleségem idegenkedett kissé tőle, de kénytelen volt engedni az udvariasságnak, a finom, előkelő módorának és sokszor ment vele kocsikázni csengő-bongó négyes-fogaton Barkó gróffal, oh milyen büszke voltam . . . Azonközben elérkezett a követ-választás ideje. Nagy tekintélyem volt a gróf révén is a környéken, hát megpendítettem előtte, hogy fellépek. Habozott egy darabig s végre is a feleségem unszolásának engedve, megígérte a közbenjárását, a pártfogását. Mig kőrutra jártam, a gróf mindennap elment a feleségemhez megkérdeni, mit irtam. Érdeklődött nagyon. A választás eredményét tudjátok.

Most a fővárosban lakunk, a gróf is, de nem jön olyan sűrűn hozzánk, bár mindig mondom neki:

— Miért kerülsz úgy bennünk? A feleségemmel most is jó barátok, találkoznak többször . . .

Az asszony már akkor nem volt ott. Eltávozott a beszéd folyamán.

Vargha vette csak észre, ki alig figyelt e miatt a Horváth beszédére. Megint a csillárokba bámult . . .

† Krausz Géza.

Nehéz nekrológot írnom róla, mert hihetetlen az, hogy meghalt. Halála előtt pár perccel láttam még, olyan volt mint mindig egész életében, gondtalan, vig és ritka jóízűen humoros. Ki gondolt volna arra, hogy pár perccel azután már a halállal fog küzdeni és legyőzteni?

A halál villámként csapott rá s halálhíre villámcsapásként terjedt el a városban, megdöbbenést és igaz részvétet kelte mindenütt, fönt és lent. Mert nem volt senki, senki sem aki Krausz Gézát ne szerette volna. Olyan ember volt, aki nem kellemetlenkedett az embereknek. Bujáról — bajáról — mert hisz neki is csak volt — nem beszélt soha senkinek, s még csak sejtetni sem engedte soha-soha, hogy bántja valaki, valami. Az ő arca mindig derűs volt, derűs és nyugodt, mint a jólelkű embereké.

Mert jó lelkű volt, jónak ismerte őt mindenki, aki ismerte. De sok ajakról hangzott el halálhíre az a pár szó: *Kár azért a jó emberért!* Jó volt, jó mindenkinek, legkevésbé tán magához.

En jól ismertem. Soha nem láttam haragudni, nem még akkor sem, mikor lett volna oka rá. A mikor támadtak, talán nem is őt, de azt a rendszert, amelynek ő is képviselője volt s a támadás ő ellene irányozottnak látszott, akkor sem haragudott.

Bámultam, bámultuk azt a lélekerőt, nyugaltságot, amelyet tanusított. Később láttam aztán, hogy miért volt nyugodt, mert tudta, hogy neki van igaza. És a mint tudjuk, jól tudta. Nem haragudott, de emésztődött s a vasiznu erős egészséges embert megdöntötte az elítelt, de annál jobban fájó, lelki szenvedés. Pár évvel ezelőtt nagyon rosszul lett, ám erős szervezete a már-már alkalmasított orvosi segéllyel legyőzte a mármár halálössé vált kórt, jobban lett megint, járhatta megint kedves erdeit, a melyekben legjobban érezte magát, s a melyek miatt annyi kellemetlensége volt, a melyek azonban végre is igazat adtak kedves gazdájuknak.

S most aztán, mikor megint erősnek, egészségesnek látszott, mikor messze volt tőle az elmúlás gondolata amikor gyermekes örömmel készült legnagyobb leánya nászára: egyszerre hirtelen meghalt, — megölte őt, a jó embert az ő rossz szíve.

Reggel felé, mikor sokat ittak, alig talált már szavakat a Horváth dolyfóssege. Kitért belőle a közönséges emberek palástolhatlan dolyfóssege.

— A gróf, a gróf — motyogta, — a legjobb barátom, külömb ember nálatok. Igazi arisztokrata . . .

Vargha idegesen szólt közbe:

— Hagyj fel a gróffoddal ismerem! . . .

— Te, talán nem is beszéltél vele! Te irnok . . .

— Lehet — folytatta indulatosan Vargha . . . lehet, mert nem emlékszem, szóltam-e valamit, mikor az első ideálommal esőkolózni láttam, ott, ott az ő kastélyában . . .

Az asszony már benn volt akkor, de nem látták, csak a halk sikoltását hallották.

Vargha abba hagyta a beszédet.

A többi így is sokat megtudott.

Horváth gunyosan folytatta:

— Ah, hát téged megölelt!

És mosolygott hozzá . . .

Veress, az ujságíró eldölte zsebkönyvecskéjét és ennyit írt bele a bortól remegő kezeivel: egy ugyanazon asszonyról, egy képviselőről s egy irnokról.

Talán tárcát ír belőle?

* * *

Hirtelen, kora halála megdöbbenést és fájdalmas s óvéire keservesen fájó. Mert ha mindenki szerette őt, az embert, mennyire szerethették óvéi, családja, neje, gyermekei akiknek pótolhatatlan lesz és feledhetetlen mindig, mert olyan idő előtt, olyan váratlanul jött el a halála.

Vigasztalni ki tudná őket, ki tudná csak némileg is ennyíteni fájdalmukat? Megnyugvást a kifürkészhetetlen végzet határozatában találnak tán egykor, de ahhoz idő kell, sok idő, addig pedig csak fáj a seb, fáj és vérzik. Ő pedig pihen ott a hol fái gyökereznek. — a földben; nem érez örömet, nem fájdalmat, az a szomorú fűz frissen hantolt sírja fölött elmondja a szomorú hírt a többi fáknak is, az erdőnek s az ő élő emlékének a para-tisomhegyi fiatal fenyes erdőnek, hogy az ő legjobb gondozójuk, az ő mesterük nincs már többé a földön, hanem a földben. Nem hallgatja többé az ő zúgukat, nem gyönyörködik fejlődésükben.

* * *

E hó 11-én hétfőn délután számonkérő szek volt a városházán. Krausz Géza erdőmester korán megjelent ott irataival s minthogy az ülés csak 5 órára volt összehívva, a polgármesteri szobában társalogtak a hivatalnokok. Élénk volt s jó barátjainak adomázgatói. Később azonban barátai unszolására eltávozott mert megfájult a feje. Utközben azonban már olyan rosszul lett, hogy szánom kellett haza vinni. Azonnal elhívták kezelő orvosát Tóth Imre dr. bányakerületi főorvost, majd Stuller Gyula dr. főorvost, akik baloldali szélhűdést konstataáltak.

Megkíséreltek mindent, mit az orvosi tudomány tud, segíteni azonban nem tudtak. Halál ellen nincs orvosság. Reggel virradóra már nem élt a még csak előbb éltek, erősek látszó ember.

Kedden reggel terjedt el a halál híre s megdöbbenést keltett mindenütt. A városházára, a közgyűlést jelző háromszínű zászló mellé kitűzték a gyászírdetést lobogót, az volt a kaszinó és a rendőrkapitányi hivatal épületén is.

A részvét nagy volt az egész városban s már kedden számosan keresték fel a mély gyászba került családot s szerdán egész nap sürrien látogatták a halottas házat, melynek egyik szobájában feküdt a meghaldogult. A halottas szoba fenyővel volt borítva s a sötét zöld falakra aggatták föl az egyre érkező koszorukat.

A temetés csütörtökön délután négy órakor volt. Dacára a fagyasztól hidegnek megjelent azon jóformán az egész város rangkülömbőség nélkül, s nemcsak Selmezbányáról, de a külutakból is sokan eljöttek s Kőrmöcbánya város melynek az elhunyt, mielőtt Selmezbányára jött volna, tisztviselője volt, küldötség által képviseltette magát. Jó barátai, rokonai Pestről s messzi vidékekről eljöttek az utolsó útjára. Délután 4 órakor Podhraszny Pál prépost-plébános fényes segédlettel beszentelte a halottat, a polgári dalkör gyönyörű éneke mellett leszögeztek a koporsó s megkezdődött a szomorú menet. Elül egy szánon a szebbnél-szebb koszorukat, a részvét jeleit vitték az elhunytak lovai. A család koszorúival borított koporsót először az elhunytak tisztársai, majd a városi erdővédek vitték a közel temetőbe. A nagyközönség nem is fejlődhetett, menetbe az ut rövid volta miatt, hanem ellepte a Honvéd utca felső részét egészen. A temetőben az egyházi szertartás után Vörös Ferenc városi tb. főjegyző, meghaltot, messze hallható hangon mondotta a következő beszédet:

Gyászoló Közönség!

Mintha a szokottnál gyorsabb munkát végzene a halál angyala, itt is ott is lecsap áldozatára s hirtelen oltja ki életét.

S mintha romboló kedvében éppen a közélet embereit választaná célpontjait, úgy tűnik föl előttünk, a kik napról-napra, meg nem szűnő

sorrendben látjuk kidülni embertársainkat, oly váratlanul, oly korán!

Ime, mikor kedves halottunk hűlő tetemét ravatalra helyeztük, ugyanakkor a közélet több kiváló jelesének halálhíret vettük, a kikét ép oly őszintén nyilatkozott meg a közérzelem e szavakban: oly óratlanul, oly korán.

Téged Kedves Halott, sokan szerettek, sokan sajnálják elvesztésedet, a kiket itt hagytál, oly váratlanul, oly korán . . .

Életed oly rövid vala: hisz alig több mint két évtizede annak, hogy arra a pályára léptél, melyen ügyszeretettel, lelked egész hevével, elméleti és gyakorlati tudással hasznosan munkálkodtál.

A társ főbányaváros kötelékéből kilépve akkor helyezélt szülővárosod közönségének bizalma halálodig elfoglalt állásodba, a mikor e város közigazgatási életében az az örökké nevezetes átalakulás történt, hogy az ősidőkben szabad rendelkezésünk alatt állott, de később korlátotabb, megszorított célra hosszú időn át visszahagyva volt terjedelmes erdőségünk rendelkezési jogát újból visszanyertük, visszanyerte Selmezbányára sz. kir. város közönsége.

Akkor lettünk újból ez ősi birtokunk tulajdonosai, a mikor politikai jogainkban rohamos haladással gyarodottunk, közszabadságunk virágzás korát élte, eszményi javakban bővelkedtünk de az anyagokban annál szegényebbek valánk.

Igy nem csoda, ha sokat, mindent az annyi időn át nélkülözött erdészettől vintünk: a gyárnyaradásunkat s ennek alapján kulturális haladásunkat is, s a Te szaktudásod irányítása mellett vette kezdetét az a nagy erőkiéjtés, melyre reá illenek a költő szavai, „bont vagy javít, de nem henyél” s egy-egy százesztendő fenyőszál lörszere mért fejszecepás egy-egy bevételi rovattal töltött ki pénztrái könyveinkben, s miként hajdan a föld gyomtrából táplálkozott városunk úgy ezental a föld színéről, annak ékességéről, az örökzöld fenyvesek rejtelmes völgyeiből, dülőiből szedte állandóan létheztartó kincsét, jövedelmét.

Bontás, javítás volt a munkád, erdőirtás, erdősítés, befásítás, — miközben ádáz harcot kellett vívnod a természet mostohaaságaival, de harcot kellett felvenned a zöld asztalnál is.

A természet ellenállását leküzdötted ama fegyverekkel, melyeket az elméleti és gyakorlati tudomány kezébe adott s bőven látolt el, — másik harcot a sínál nyer befejeztél.

E küzdelmek közben meg nem szüntél az lenni, a mi mindig voltál: a legjobb testvér, hű barát s szerető családapa.

Ragaszkodásod azokhoz, kik szerettek, közismertes és csodált.

A kedély, a szív embere voltál mindenha és a Végzet mégis úgy rendelte, hogy éppen e szív leve halálod okozója, szived, melyből annyi szeretet sugárzott ki barátaidra, hozzád tartozóidra.

De hát ilyen az ember végzete; a mikor az élet színeit jelentő lobogót tűzték ki városházunk vegyes műüzlési tornyára, oda tűztük egyuttal halálod híreire a gyászlobogót.

Az élet és halál jelképeit együtt lengette a téli szél.

Ilyen vegyes izlésben építi fel a végzet az élet színházát is, melynek padján mi mozgunk, emberek.

A késő utókor regét mond majd arról a fejedelmi halotról, kinek ép ez órában szögezik le koporsóját távol hazájától.

Szerette népét, rajongott hazájáért, félt gonddal örökösödött családfája jövőjén s mégis idegenben kellett szemeit lehunynia s a Fruska Gora alján álló kolostor sem hazája földjén épült, melyben majd örök álmát aluszsza.

A szív embere volt ő is, és mégis, mégis . . . de ne folytassuk, — az ő halála a kérdések

egész halmazát oldotta meg, nehéz kérdéseket, s megkönnyebbülést éreznek egyesek.

A te halálod Kedves Kartársunk, a kérdések halmazát veti fel, melyre könnyek, forró könnyek fakadnak szerető hitvesed, gyógyszerő családod szemébe: a jövőjük fölötti aggodalom kérdései ezek:

De a hitvesnek, az apának szeretetét mi pótolja?

Leh vizsgálatást e szent igében:
Bujdosunk e földi téreken,
S valljátok hitetküél lelkekben:
Gyermekszívvel, öntudatlan
Nyugszom meg a gondolatban,
Hogy övéit el nem hagyja
Ki mindnyájunk édes atyja.

A beszéd elhangzása után letették a földbe a koporsót, a dalkör énekel, a kivonult rendőrlegénység és erdővédek sortőzöket adtak s azután nem hallatszott már csak a családtagok sírása, s a fagyos göröngyök koppanása.

Egy melegen érző szív megszünt dobogni örökre, egy jó emberrel kevesebb van a földön, több a földben.

A mélyen gyógyszerő család a halálesetről a következő gyászjelentést adta ki:

Alulírottak a szívnék legnagyobb fájdalommal tudatjuk, hogy a legjobb férj, apa, testvér és vő Krausz Géza Selmec-Bélabánya szab. kir. város erdőmestere e hó 12-én reggel rövid szenvedés és a halotti szentségek felvétele után életének 46. s boldog házasságának 21. évében hirtelen elhunyt. A megboldogult drága halott kedves leteleit e hó 14-én, esütörtökön délután 4 órakor tesszük örök nyugalomra a Havas Boldogasszony temetőben a r. kath. egyház szertartása szerint. Az engesztelő szent mise áldozat e hó 15-én délelőtt 9 órakor lesz a Havas Boldogasszony-templomban. Pihenj, pihenj eszesen, aki olyan korán itt hagyta a kiket úgy szeretett, s a kik úgy szerettek; sirhalmodon a sírig fog virrasztani a teid szeretete. Selmecebányán, 1901. évi február hó 12. Krausz Kálmán testvére, Krausz Gézáné szül. Bethlen Biszterszky Berta neje. özv. Bethlen Biszterszky Károlyné anyósa, Krausz Mariska, Krausz Emma, Krausz Berta, Krausz Erzs, Krausz Gabi gyermekei.

Utazás egy törvénycikk körül.

Van a magyar törvénytárban a többek között egy megbecsülhetetlen értékű törvénycikk, mely rendszeresen és szigorúan végrehajta csakis idővös hatással lehet minden irányban; az 1895. évi XLVI. t.-c., mely a mezőgazdasági termények, termékek és cikkek hamisításának tilalmazásáról szól. Hogy mennyire életbe vágó, és mennyire szükséges volt ennek a törvénycikknek megalkotása, ama számos felhozható példa közül csak egyet említnék meg; nemcsak ami piacunkon, hanem általában az egész ország minden városának piacán az elárusításra behozott tej és tejtermékeknek legalább $\frac{1}{4}$ része vagy hamisított, vagy legalább is nyereszkedési célból magában véve ártalmatlan anyaggal megszaportított. És ez ellen az illetékes hatóságok majdnem tehetetlenül állanak minden ügybuzgalmuk és az eddig írott malasztnak maradt törvények és miniszteri rendeletek dacára is, részben mert a törvények és rendeletek néha egymással homlokegyenest ellenkezől határoznak, másrészt pedig, ha a hatóságok szoroson az utasításhoz tartják magukat, úgy az elárusítóknak akaratlanul is sokszor nagy anyagi kárt okoznak anélkül, hogy ezek erre tulajdonképpen rászolgáltak volna.

Egy még most is folyamatban levő ilyenmű ügy ötletéből írjuk ezeket a sorokat abban a reményben, hogy az illetékes körök némi figyelemre fogják őket méltatni és — talán — úgy rendelkezni, hogy a hatósági közeg ne jöjjön abba a kellemetlen dilemmába, hogy vagy kötelességét, vagy pedig a közönség föl fogott érdekét kelljen megsértenie.

Magá az ügy néhány szóval a következő: Mult évi november 24-én a helybeli rendőrség feljelentésre lefoglalt 5 hordóska túrórt, melyet idegenek hoztak a piacra; a rendőrség szakközege a tisztí orvos, kinek semmiféle vizsgálati eszköz nem áll rendelkezésére, oda nyilatkozott, hogy kinézés, íz, szag és szín tekintetéből a túrórt hamisítottnak tartja; ám pontos eredmény céljából ajánlja a túrórnak vagy egy helybeli gyógyszerész vagy az orsz. vegyészeti intézet által való megvizsgáztatását. Az elárusító idegenek levén megfontolandó volt, hogy a vizsgálat a lehető legrövidebb idő alatt foganatosíttassék, miért is a túrórnak két próbája Sztankay Ferenc helybeli gyógyszerésznek adta ott át, mert, ha Budapestre küldetett volna, mint azt a fenti törvénnyel kapcsolatos miniszteri rendelet megkívánja, úgy az eredmény legjobb esetben is csak egy hét múlva jutott volna az itteni rendőrség tudomására. A gyógyszerész a túrórt hamisítatlannak jelentette ki, amiért is annak további elárusítása megengedtetett; de a vizsgálatért 12 koronát számított fel. Erdemlontek az ügy tehát elismerést nyert, de még eldöntetlen, hogy a gyógyszerész vizsgálati díjat ki fizesse meg; a Tanács ezt joggal megtagadta, mert az ilyen vizsgálatok költségeit, ha hamisítás nem forog fenn, a földművelésügyi minisztérium viseli, ha a vizsgálat Budapesten ejtetett meg; az elárusító nem kötelezhető a fizetésre, hisz árúja hamisítatlannak találtatott; a gyógyszerész szintén nem fogja elveszteni akarni díjat: itt van tehát az egyik dilemma.

A második nem kevésbé fontos, sőt talán egyedüli fontos kérdés az, vajjon az ilyenmű hamisított, vagy hamisítás gyanúja alá került élelmi és közfogyasztási cikkek megvizsgálása, illetve megvizsgálata és a további eljárás az idevágó törvények és kormányrendeletek szerint hogyan történjék, és vajjon ezek a törvények és rendeletek valóban megfelelőek és kivihetők-e?

Egyszerű észjárás szerint azt kellene gondolni, hogy mivel az I. foku egészségügyi hatóságnak, itt nálunk a rendőrkapitányságnak van szakközege a tisztí orvos személyében, legelső sorban ez volna hivatal a vizsgálatot teljesíteni és véleményt adni. Az 1876. évi XIV. t.-c. és az ehhez kiadott 1876. évi 46026. sz. belügyminisztériumi rendelet ezen az alapon állanak, midőn a törvénycikk 8. §-ában ki van mondva, hogy „az egészségre ártalmas tápszerek . . . az előbbi §-ában említett büntetésen kívül rendőrileg elko-bozhatók és megsemmisíthetők“; ugyancsak a törvény 14 §-a a községek közegészségügyi teendőit felsorolva az a) pontban az áruba bocsájtott tápszerekre való felügyelésről a c) pontban pedig az ártalmasoknak talált tápszerek elkobzásáról szól; a §. végén pedig megjegyzi, hogy ezeket a teendőket „törvényhatósági joggal felruházott városokban a kapitánysági közögek“ végzik. A törvény 141. §-ához kiadott előbb említett 31026. sz. belügyminiszteri rendelet 5. §-a szerint szakértő közögek a községek és kórorvosok (nálunk az 1876. XIV. t.-c. 155. §-ának utolsó bekezdése szerint a törvényhatóságok tisztí orvosai egyuttal a községek orvos teendőit is végzik, tehát szakértőkkül alkalmazandók); a rendelet 6. §-ának 2 pontja szerint minden esetben lefoglalandó „azon tej, túró, sajt, kenyér vagy lisztmű, mely akár magától, akár az előállítás vagy az eltartás helytelen volta, akár pedig hamisítás következtében az emberi egészségre ártalmassá vált“. A 7. §-s szerint a lefoglalt tárgyak közül azok, melyek fő

leg emberi élelmezésre alkalmazhatók, és melyeknek értékük vidéki városokban a 10 frtot meg nem haladja és a szakértő véleménye szerint az egészségre ártalmasak, további tartás folytán pedig romlásnak vannak kitéve, elkobzandók és a feljelentéséhez megsemmisítendő; ámde, hogy visszaélésnek eleje vetessék, a 8. §-s szerint az eljárás ellen fellebbezésnek helye ugyan nincs, de az eljáró szakközegek ellen panasz emelhető. A rendelet 12. §-a az elsőfoku hatóságról (nálunk a rendőrkapitányság) szólva, az 1. pontban határozatlan kimondja: „a hozzá beérkezett lefoglalt tárgyakra nézve szükség esetében szakértői szemlét, vagy ha a tárgy természete megkívánja, vegyi vizsgálatot rend el.“

Ez a törvény és belügyminiszteri rendelet még mai napon is érvényben van; mert igaz ugyan, hogy a földművelésügyi minisztérium által a bel- és kereskedelemügyi minisztériumokkal egyetértőleg az 1895. évi XLVI. t.-c. végrehajtására vonatkozó 1896. jun 9-én 38286. sz. a kiadott rendelet a mezőgazdasági termékek (ezek között tej, vaj, sajt, liszt stb.) vizsgálatával egyes vegyészeti intézeteket bízott meg, így Selmecebányára nézve az orsz. kémiai intézetet Budapesten, de egy a fenttebbi törvény a 11 §-ában határozatlan kimondja, hogy a „fennálló törvényeknek és rendeleteknek az egészségre ártalmas élelmi és élvezeti cikkek és italok készítésére és forgalomba hozatalára vonatkozó rendelkezéseit a jelen törvény nem érinti“, valamint a törvényt magyaróráz miniszteri rendelet 36. §-a is csak a rendelet II. szakaszában felsorolt rendőri intézkedéseket és tilalmakat, melyek az eddigi gyakorlatot megváltoztalták, lépteli 3 hónap múlva életbe; a II. szakaszban pedig egyedül az egyes termények és termékek megkivánandó mtrőségéről szól, nem pedig az ellenőrzés, vizsgálat stb. módjairól, de különben is miniszteri rendelet törvényt nem helyezhet hatályon kívül.

Már most kérdezzük, hogyan feleljen meg a hatósági közeg és ennek szakértője egyidejűleg úgy az 1876. XIV., mint az 1895. XLVI. t.-c. és az ezekkel kapcsolatos miniszteri rendeletek intézkedéseinek? Mindakettő fennáll, tehát szerinte kell eljárni, de értelmük más-más; legalább is zavarban van a tisztviselő, hogy melyik szerint járjon el. Ez azonban csak a kisebbik hiba; sokkal nagyobb lesz az, ha az 1894. XLVI. t.-c. és az ehhez kiadott miniszteri rendelés értelmében a gyanusnak látszó mezőgazdasági terményekből mintákat vesz, azokat az orsz. kémiai intézetnek Budapestre elküldi megvizsgálás végett és — itt van most a bökkenő — vagy letiltja a további elárusítást, ami csak természetes folyamánya annak, hogy a termény hamisítás gyanújában állónak találtatott, mely esetben legkevesebb 5 nap telik el, míg a termény minősége pontosan megállapítván annak akár megsemmisítése lesz elrendelendő, akár pedig tovább elárusítása engedélyezhető, télen és oly terményeknél, melyek az 5 napi késedelmet még valahogyan eltűrnek, talán nem lesz oly nagy a kár; ámde nyáron, vagy pl. tejnél, tejfelnél, vajnál és túrónál még télen sem lehet 5 napi zárlat után azt már elárusítani, tehát az egész gyanusnak talált termény mennyiség okvellően elértéktelenedik, tegyük most még hozzá fel, hogy az orsz. kémiai intézet hibállannak, hamisítatlannak találta a próbát, ebben az esetben tehát az elárusító önhibáján kívül esetleg nagyobb összegig is károsodott és természetszerűleg kártérítési igénye van, már most ezt ki fizesse? a földművelésügyi minisztérium aligha, mert az csak a vizsgálati díjat fizeti, a város még kevésbé, hisz nincs rá jog-cim, az eljáró hatósági közögektől embertelenség volna az kártérítést követelni, holott az bona fide a közegészségügy érdekében vélt cselekedni, mikor a gyanusnak talált termény további elárusítását betiltotta; a tulajdonos végül szintén nem

Lajos főmérnök és Fekete Dezső p. és t. főnök uraknak.

A táncrend csodálatából felzavart Balogh Laci kedves magyar csárdásával s közé vegyülve a táncolóknak én is ropptam egész hévvel s csak mikor a bál védnöke reggel 5 órakor lefuvatott akkor jutott eszmébe szerkesztő úr megbízása, de már akkor késő volt.

„Egyszó mint száz” a póstás bál ugy anyagilag mint erkölcsileg fényesen sikerült, s ebből remélni lehet, hogy jövőben a póstás bál lesz Selmeceen egyike a legsikerültebb báloknak. Mert képviselve volt ott az intelligencia minden neme még a mi kedves polgármesterünk sem hiányzott.

Az első négyest 104 pár táncolta s az utolsó csárdást reggel 5 órakor, el nem fogyó kedéllyel még 34 pár járta.

Nagyon elmés volt a hölgyeknek kiosztott táncrend is, mely egy táviratot jelképezett. Meg kell még említenem szerkesztő úr az akadémiát ifjúságot kik elnökük Rumpel Ernő úr élen nagyban fokozták a jó és feszletlen kedvet, mely végig vonult az egész táncvigalmon, s nagyban fokozták a bál erkölcsi sikerét is. Igazi ritka kedély s jó kedv uralkodott az egész táncvigalmon. El is követtek a rendezők — kik a tisztikarból s a tanfolyam hallgatókból álltak — mindent, de meg is mutatták, hogy a póstások a száraz hivatal szobából is tudnak jó kedvet s pezsgő kedélyt vinni a bálterembe.

Az erkölcsi sikert nagyban koronázta az anyagi siker is, mert a tisztá jövedelem 320 K volt, s ezzel meglelt alapítva az itteni pt. altisztek és szolgák segélyző és orvosi egylete.

Felülfizettek a jótékony cél iránti tekintetből a következők, kik fogadják ez uton is a rendezőség hálás köszönetét.

Felülfizettek: S. T. P. 20 K. Kachelmann Károly 17 K, Keresk. és hitelintézet és Selmecei Népbank 15—15 K, K. J., Heine Hugó 7—7 K, Demény Károly pt. ig. 6 K, Fekete Dezső és Dr. Stuller Gyula 5—5 K, Panek Ödön, Steiner Bernát, Schmidt család (Bélabánya) 4—4 K, Hojszák Imre, Pauer János 3-50 K, Litschauer Lajos, Krausz Kálmán, Lindmayer János, Lindmayer Ilona (Hodrusbánya), Farbakó Istvánné 3—3 K, Hermann Miksa, Marschalkó Gyula, Weiner Lipónti 2-50—2-50 K, Makónyi Pál, Mattos Jenő, Ács József, Dr. Schwacz Ottó, Eckert Hermin, Ernst Zsigmond, Lauczner N. 2—2 K, Hornyacsok István, Paulovits J. (Hodrusbánya) 150—150 K, Adamovits S. (Hodrusb.), Puskás József (Hodrusb.), Dr. Sós Antal (Hodrusb.), Meczky János (Hodrusb.), Weisz Jakab (Hodrusb.), Mendl Frigyes (Bélab.), Majoros József, Kemény Mór, Uhlrich N., Plathy Antal, Komárom N., Rumpel Ernő, Hodos Ferenc, Sugár Gyula, Adamovszky Ottó, Ravasz Sándor, Makkai Ilona, Satek Józsefné, Bachraty József, N. N. 1—1 K, N. N., Lugosy István, Aschner Ferenc, Hrencsár Sándor, Csiba István, Jahn Vilmos, Márkus M., Fizély Károly, Daubner János, Hlavathy József, Rozin József, Bukovoy János, Altmann Imre, Till Dénesné, N. N., Geist Jakab, Kazay Károly, Szemes István, Binder Mariska, Egyed János és Kisfalussy Károly 50—50 fillért. Összesen: 187-50 korona.

HIREK.

— **Lyceumi hangverseny.** Ismét igazi jó kedv, ártatlan öröm, kitörő lelkesedés hangzott a rozoga vígadónak rozabb sorsra érdemes ugynevezett összes termeiben. Eljött mindenki, a ki tud örülni a gyermeki jókedvnek, a ki tudja méltányolni azt a szorgalmat, melyet az ifju sereg pártán lelkesedéssel fejt ki, hogy a szívébe mesteri kezekkel beoltott művészi érzést míssal is közölhesse. És hogy ez sikerült, mutatta az a leikes taps, a különféle öszinte tetszésnyilvánítás, mely minden egyes programszámot követelt. Az ügyesen összeválogatott énekdarabokat, dacára

az influenzás időnek, csengő hangon adta elő az énekkar, az utolsó számot a Hugenották operából operai precizitással énekelte, meg is kellett ismételnie. A zenekar még nagyobb sikert ért el. Lágyan, édesen szóltak a hegedűk, a kedves dallamok mély hatást tettek. Az előadott darabok nemcsak hogy az erőkhöz mértek voltak, de a nagy közönség izlésének is megfelelők. Általános volt az óhaj, hogy a cellista bárcsak többet szólózott volna. Összefoglalva az egészet, a programmal változatos, élénk volt, nagyon bele illett a „Fülemile” pörének igen jó elszavalása. Az elismerés megilleti a közreműködő lelkes ifjúságot és még inkább annak igen-igen buzgó és szakavatott vezetőjét Becker Nándor lyc. tanárt, a ki fáradságot nem ismerve tanítja az ifjúságot énekelni, muzsikálni és fárad azon, hogy a művészet által a gyenge szívekben a szép és a jó iránti érzés erős gyökeret verjen.

— Nyilvános köszönet és számadás.

Kötelességünknek tartjuk február hó 9-én megtartott hangversenyünk számadásait a nyilvánosság elé bocsátani annál is inkább, mert minden hála-közlésnél fényesebben tanuskodnak az alább következő ridog számok mélyen tisztelt pártfogóink áldozatkészségéről és sok éven át újból és fokozottabb mértékben élvezett jóindulatáról, a mellyel szegény sorsu tanulóink segélyezését szívükön hordják. Joerges és Márkus uraknál befolyt előre eladott jegyeiből a felülfizetésekkel együtt; 195 K 60 f.; az esteli pénztárnál befolyt a felülfizetésekkel együtt: 408 K 60 f.; összesen: 604 K 20 f, ebből levonva 221 K kiadást, marad összesen 383 K 20 f tiszta jövedelem. Felülfizettek: Heine Hugó 16 K, Dr. Raitsis Pál 10 K, Székely György 6 K 60 f, Svehla Gyula 6 K 40 f, Fizély Károly 6 K, Kerpely Antal 5 K, Sobó Jenő 5 K, Farbakyné Kürthy Piroka 4 K, Panek Ödön 4 K, Künstler János 3 K 80 f, Hornyacsok István 3 K 40 f, Puskás József 3 K 20 f, Krausz Kálmán 3 K, Lang N. 2 K 20 f, Ágfalvi Alajos 2 K, Geiger Zsigmond 2 K, Lázár Jakabné 2 K, özv. Tordayné 2 K, Steiner Bernát 2 K, Litschauer Lajos, Moez Géza 1 K 60 f, Barys Ernő, Händel Vilmos, Szever János, Weiner Lipót 1 K 40 f, Chrien Ádámné, Gerő Gusztáv, Lenecó János, Rumpel Ernő, Zalányi János, N. N., N. N., 1 K, Goldner Adolf 90 f, Gulrich N., Pelachi Gyula, Vitalis István 80 f, Gottesmann Raoul 60 f, Bachraty József, Brozsek Jánosné, Fekete Dezső, Hódos Ferenc, Jäger Gyula, Joerges Ágost, Kiss Frigyes, Krausz V. G., Mandis János, N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., Osztrólucky Gyula, Platzer Ferenc, Póhly János, Suhajda Lajos, Tuka János, Weisz Samu 40 f, Kápolnay N., Szartórisz Ferenc 22 f. Fogadják ismételtlen szegény sorsu tanulóink lelkes pártfogói és lyceumunk barátai hálás szívből fakadó köszönelünket. *A hangversenyrendező bizottság.*

— **Elszámolás.** A polgári dal és zenekör hangversenye 348 koronát jövedelmezett, kiadás 224 korona volt s így a tiszta jövedelem 123 K A mulatságon felülfizettek: Heine Hugó 8 K, Panek Ödön 4 K, Hojszák Imre 3 K, özv. Gyurkovits Andrásné 3 K, Krausz Kálmán 2 K, Dr. Schwartz Ottó 2 K, Fizély Károly 1 K, ifj. Hornyacsok István 1 K, Majoros József 1 K Takáts Miklós 1 K. A rendezőbizottság ez uton is hálás köszönetét fejezi ki a felülfizetésekről.

— **Sorozás.** A megállapított és jóváhagyott terv szerint városunkban a főszorosító folyó évi március 26 és 27-én fog megtartani a következő sorrendben: március 26 az I. és II. korosztály vagyis az 1880. és 1879. évbéli születésűek. Március 27-én a III. korosztály vagyis az 1878. évbéli születésűek. Március 27-én azon idegen illetőségű hadkötelesek is állítás alá kerülnek, a kik illetékes hatóságaitól erre engedélyt nyertek s a kiknek irataik a fenti időpontig ide megérkeznek. Figyelmezteljük egyuttal

önkéntes jelöltet, hogy kellően felszerelt kérvényeket február végéig illetékes politikai hatóságainál nyújtsák be.

— **Stajngrube bája.** A szomszéd nagyközség kedélyes polgársága a jövő március hó 9-én jelmézbált rendez a Városi Vigadóban. A meghívotak a jövő héten expedálja el a nagyközség kupaktanása.

— **Vizsgák az akadémián.** A legroviább hónap hosszú nagyon az akadémiái fiatalságnak, mert ez az egész hónap a vizsgák hónapja. A vizsgáké, a melyeken a különböző szakok nehéz tárgyainak elméleti tudását, ismeretét kell bizonyítani a szigorú vizsgáló biztosok előtt. Örömmel értesülünk arról, hogy az e hóban eddig lefolyt vizsgák eredménye sokkal jobb a legutóbb megtartott vizsgálatokénál, a mikor tudvalevőleg a vizsgázók nagy többsége nem tudott megfelelni a komoly szakvizsgálat követelményeinek. Örömmel értesülünk arról, mert tudjuk, hogy a vizsgáló bizottságok cenzusa a régi most is nem enyhébb, nem elnézőbb a vizsgáló bizottság, a minthogy nem is szabad annak lennie s így mégis jobb lévén az eredmény, amellet tesz ez tanúságot, hogy a vizsgázó fiatalság, a közel jövőben munkása a bányászatkak és erdészetnek, e két fontos nemzetgazdasági tényezőnek, szakuknak megfelelő komolysággal ment neki a vizsgálatoknak. Olyan jelenség ez, amely valóban örömet keltő, s a melyről elismeréssel kell megemlékeznünk.

— **Tánmulatság Steffultón.** A bánya és kohó altisztek legnap szombaton este jól sikerült mulatságot rendeztek a steffultói „Lichi” nevű vendéglőben. A mulatság tisztá jövedelmét a steffultói róm. kath. templom harangalapja javára fordítják.

— **Halálozás.** Aschenbrier József bélabányai vasuti állomásfőnök e hó 9-én 48 éves korában hirtelen elhunyt. A derek, pontos hivatalnokot, aki mintaszertű rendben tartotta a bélabányai állomást, sokan ismerték s akik ismerték mindnyájan részvétellel értesültek korai haláláról. Temetés hétfőn volt nagy részét mellett.

— **A városi muzeum újabb gyarapodása.** Sobó Jenő akad. tanár, „Neue Bergordnung des Königreiches Ungarn” című bőrkötésű könyvet, melyben Selmece és Kőrmöcbánya város látképe is benfoglalatik és mely Béusben nyomtatott 1760. évben. — Steinsdorfer Béla nyug. százados Selmecebánya régi látképével ellátott nyomtatott ács-mesteri céhbizonylati levelet, Deák Ferenc sajátkezű aláírásával ellátott postai térti levényt 1873. évből, egy régi magyar gyászversnyomatványát, a francia forradalomban használt nyaktől két képét, — ifj. Farbakó István dr. 5 drb. réz-érmet, — özv. Unger Józsefné egy régi csillárt — Rákócy Fáni urnó néhai Goldbrunner Sándor volt városi főispán magyar disz csizmáit 1848-ból ajándékoztak. — Duda János selmecebányai derek lakatos mesterünk a szentháromság szobrának mintájához a vasalapatot ingyen csinálta meg. Szeretettel ezen felül egy szuronynyal ellátott, érdekes szerkezetű régi kis pisztoly. Az adományozóknak ez uton is köszönetet mond a muzeum vezetősége és újból felkéri t. közönségünkkel, hogy a muzeumi beccsel bíró tárgyait átengedni s illetve megalkuvás szerinti megvételre felajánlani sziveskedjék.

— **A cipésmesterek szakiskolája.** Ez új intézményünk hallgatói, a cipészek elismerésre méltó kitarást és szorgalmat tanusitanak iparuk újabb vívmányainak elsajátításában. És miként 1/4 8 órától 10-ig, néha tovább is együtt vannak s hasznosan töltik el az időt új iskolájukban mely a napokban nyitott 5 géppel gazdagodott. Nagyon kellemes benyomást tesz a belépőre a tanhelyiség izéles berendezése és fényesnek mondható világítása, valamint az a rend, melyet a hallgatók s tanítójuk együtt fentartanak. Jó híre rövidetesen terjed városunkban s így nem csoda,

ha mindennap akad egy-egy csoport látogatja, is, kiket Vörös Ferenc tb. főjegyző később kalauzol. Mult kedden Horváth Béla főispánnal is meglátogatta a vezetők nagy örömeire az iskolát s elismerésének szép szavakban adott kifejezést azért a bñzóságért és szakértelemért, melylyel Vörös Ferenc és Lacina Ármin ez intézetet létesítették s fejlesztik a helyi éipész ipar érdekében megóvása és fejlesztése céljából. Főispánnak kíséretében volt Szitynai József kir. tanácsos polgármester, Farbaky István orsz. képviselő Heinc Hugó tiszti ügyész, Marschalkó Gyula keresk. s iparkamarai tag, Rill József kir. tanfelügyelő, Nyitrai László tör. ényh. biz. tag s minden nemes célt támogató neje, Pauer Janos akad. titkár közigazdasági előadó, Sztancsay Miklós főjegyző, Krepuska Lajos főmérnök, Fizély Károly iparkamarai tag, Tuka Antal keresk. isk. tanító s több érdeklő, kik kivétel nélkül szükségesnek hasznosnak ismerték el a szakiskolát, melynek működésétől kezdve eredményt várnak. Ez új intézmény egyedül áll-e abban is, hogy létesítéséhez nem kérte ki hangzatos igéretek mellett a magas és magasabb hatóságok anyagi segélyét, hanem a maga erejéből létesült és áll fenn. A mit eddig támogattak rívez, azt kir. tanácsos polgármesterünk kiváló ügyszeretetének a közönségünk jóakarásával, köszöni. A lelkes vezetőkön kívül cipészeink is dicséretét s elismerést érdemelnek azaz elhatározásokért, melylyel hallgatókuk beléptek. Ők lesznek, az utóbbi annak a pályának, mely helyi iparunk fejlődésére vezet.

— **Legjobb orvosság.** Mindazok, kik gyomorbaj élvágyallanság, rossz emésztés, májtájdalmak, kólíka, vészegénység, ideges fogfájásban szenvednek, használják a világhírű Pserhofer vértisztító labdacsoakat, melyek teljesen ártalmatlanok, gyorsan és biztosan hatnak és a legelső-rangu orvosok által ajánlatnak. Hasznos szolgálatot vélnék tenni t. olvasóinknak, ha e kitűnő szert b. figyelmükbe ajánljuk. 1 tekercs, mely 6 doboz a 15 labdac 1.05 frt. A pénz előleges beküldése után 1 tekercset 1.25 frtért, 2 tekercset 2.30 frtért, 3 tekercset 3.35 frtért küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszerháza, Bécs, I. Singerstrasse 15.

NYILT-TÉR.

(E rovat alatt közöltékért nem felelős a Szerk.)

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, akik áldott emlékü hallottunk Krausz Géza városi erdőmester halála alkalmából részvételükkel fájdalunkat enyhíteni igyekeztek, ez uton is hálás köszönetet mondunk.

Selmecbánya, 1901. februárius 16.

A gyászoló család.

HIVATALOS RÉSZ.

86,522 III. sz.

Kereskedelemügyi m. kir. miniszter.

Valamennyi magyarországi másodfoku iparhatóságnak.

A fennálló gyakorlat szerint a pénzügyi hatóságoktól italmérsi engedélyt nyert korcsmák sörházak, bor és pálinka mérések s általán italmérsi üzletek, a nélkül, hogy arra kereskedői iparigazolványt, vagy vendéglői iparendedélyt vállanának iparszerűleg ételeket és élelmi szereket is kiszolgáltatnak, illetve elárúsítanak.

Mint hogy ez a gyakorlat számos visszszágra ad alkalmat, a mennyiben az italmérsi üzletek és vendéglők üzletkörüének összezavarására vezet s ezzel az 1884. évi XVII. t.-ben a vendéglői üzletekre nézve megállapított rendelkezések alkalmazását sok esetben lehetelenné teszi s miután továbbá ez a gyakorlat törvényesnek sem tekinthető a mennyiben az italmérsi engedélyek csakis szesz italok kímérésére jogosítanak s az ételek és élelmi szerek kiszolgáltatására, mint az italmérsi jogkörön kívül álló ipari foglalkozásra az 1884. évi XVII. t.-c. értelmében külön iparigazolványt, vagy iparendedélyt kell;

mindezeknél fogva a jelzett s helyesnek nem tekinthető gyakorlat megszüntetése érdekében a m. kir. helügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök ur s a pénzügyminiszter ur hozzájárulásával a körendelen. A korcsmárosok, borsör- és pálinka mérők, az illetékes pénzügyi hatóságtól nyert italmérsi engedélyben megjelölt szesz italok kímérésével foglalkozni; ily engedély alapján tehát semmifele ételt vagy élelmi szert, illetve másnemű arucikket iparszerűleg ki nem szolgáltathatnak és nem árúsihatnak.

Az az italmérő, ki az italmérsen kívül élelmi cikkeket kereskeszerű eladásával is foglalkozni kíván, tartozik e szándékát az 1884. évi XVII. t.-c. 4. §-a értelmében az illetékes elsőfoku iparhatóságnak előzetesen szabályszerű módon bejelenteni s illetve ebbsli üzletére iparigazolványt váltani. míg az italmérő, ki az üzleti helyiségében, ült vendéglő számára vendéglős szerűleg élelmi szereket s illetve ételeket is szolgáltatni kíván, ez üzletére az italmérsi engedélyen kívül szabályszerű vendéglői iparendedélyt köteles szerezn.

Az az italmérő, ki ételek és élelmi szerek kiszolgáltatásával, illetve a rendelet életbe lépte után kíván foglalkozni, ez üzletét csak az ipartörvény 4. illetve 10 §-ába előírt feltétellel teljesítése vagyis az iparigazolvány, vagy a vendéglői iparendedély megszerzése után kezdheti meg, míg azaz italmérő (korcsmáros, bora, sör- és pálinka mérő) ki ételek és élelmi szerek eladásával illetve kiszolgáltatásával s rendelet életbe léptekor is foglalkozik, ez üzlet tovább is folytathatja ugyan, a mennyiben azonban élelmi szerekekkel való kereskedésre vagy ételeknek vendéglő szerűleg való kiszolgáltatására iparigazolványra, illetve vendéglői iparendedélye nincs e rendelet életbe léptétől számított három hónap alatt az iparigazolványért illetve az iparendedélyért az illetékes elsőfoku iparhatósághoz folyamodni tartozik.

A mennyiben e folyamodvány a jelzett határidő alatt az iparhatósághoz beadatik, az illető italmérsi üzlet tulajdonos az élelmi szer kereskedést, illetve az ételek kiszolgáltatását folyamodványának szabályszerű elintézéséig tovább folytathatják míg az az italmérő, ki e kötelezettségének eleget nem tesz, a jelzett határidő lejártá után a szerint a mint a fentiekhez képest igazolványt, vagy iparendedélyt tartozott volna szerezn az 1884. évi XVII. t.-c. 156. §-a pontja vagy 158. §. a) pontja alapján megbüntetendő, s a törvény szerű bejelentés (iparigazolvány) nélküli élelmi szerkereskedéstől, illetve iparendedély nélkül gyakorolt étel kiszolgáltatástól, vendéglői ipartól újabb büntetés kiszabásának terhe alatt eltiltandó.

Jelen rendeletem kirkidatése napján azonnal hatályba lép.

Felkérem az iparhatóságot, hogy e rendeletet tudomás és alkalmazkodás végett közölje, a hatósága területén létező első foku iparhatóságokkal s egyuttal utasítsa e hatóságokat, hogy e rendeletet a legszélesebb módon tegyék közhírre s annak tartalmáról a hatóságok területén létező italmérsi üzlettulajdonosokat külön is értesítsék.

Megjegyzem, hogy a mennyiben az 1884. évi XVII. t.-c. 10 §-ának a) pontjában emített iparágakra vonatkozó törvényhatósági, illetve rendezett tanácsú városi szabályrendeletmől eltérő intézkedéseket tartalmazna, a szabályrendelet módosítása iránt, a szükséges lépések haladéktalanul megteendőek lesznek.

Budapestben, 1900. évi december hó 15-én.

Hegedüs s. k.

Az anyakönyvi hivatalok bejegyzései.

1901. évi február 8-15-ig.

Halálozások.

Sorszám.	Az elhunyt neve.	Kora	A halál oka
1	Aschenbrier József	48 é.	bright-kór
2	Krausz Géza	45 é.	agyszéltűdés
3	Pindroch József	4 h.	tüdőlob
4	Szép Jánosné	55 é.	májzugorodás
5	Gálík Alajos	65 é.	téboly
6	Szmrtnik Mária	2 é.	vörheny
7	Szmrtnik János	6 é.	"
8	Rosznák Anna	6 n.	gyengeség
9	ózv. Sztarovec I.-né	72 é.	végelgyeng.

Házasság.

Sorszám.	Az egybekelték nevei	Lakóhelye
1	Listhoffer József Mandalik Emília	Selmecbánya
2	Tanecka János Konopka Mária	"
3	Brnák György Liesko Karolin	"
4	Pelznik István Csernan Mária	Tópaták Bélabánya
5	Zatyko János Jók Éva	Györgytáró
6	Grelnet Samu Puska Judit	Hodrusbánya

Születés.

Sorszám.	A szülők neve.	A gyermek neve	Lakóhelye.
1	—	—	—
2	Kutnik Veron	fiu	Selmecbánya
3	Zentek Anna	"	"
4	Baran György Szklienka Paula	"	"
5	Laszab Mária	leány	"
6	Hric Pál	fiu	"
7	Lupták Zsuzsanna	fiu	"
8	Lahuda Mária	leány	"
9	Elek Sándor Hellermann Mária	fiu	"
10	Hrneciar György Grécs Anna	leány	Banka
11	Schadi Mihály Hipszky Zsuzsa	fiu	Bélabánya
12	Ponner Mátás Bón Teréz	leány	Hodrusbánya
13	Hodina Mihály Heinrich Anna	fiu	"
14	Palenik István Malis Zsuzsa	"	Steffultó
15	Fábian József Plavec Mária	"	Selmecbánya

HIRDETÉSEK.

Kachelmann-féle házban (Szent-háromság téren) földszintén egy üzlethelyiség **azonnal kiadó.**

Kriegl József dr.
valódi angol

Tannochininkenőcse

1. megakadályozza a haj és szakál korai kihullását és megőrzését sőt elősegíti azok növeését. Egy tégelynek ára az ar előzetes beküldése mellett

3 Korona.

Chief-Office 48. Brixton-Road, London S. W.
A megrendelés következő címre küldendő:

Thierry A. gyógyszerész balzsam-gyára
Prograda Roschit-Sauerbrunn mellett.
Nagyan vevőknek tekintélyes árlengedés. 5

KAISER
MELL-BONBONAI
 minden köhögés elleni szert felülmúlhatnak
 2650 közjegyzőileg hitelesített
 bizonyítvány tanúsítja a
 biztos sikert köhögés, rekedtség,
 hurut és elnyákosodásnál.
 Egy csomag ára 20 és 40 fill.
 Kapható:
Márkus M.
 ezukrászatában (Alapított 1830.)
 Selmecbánya
 Deák Ferencz-utca 9/5. saját ház.)

A Brady-féle
Máriacelli
gyomorcsöppek

kiválóan hasznosak
 gyomorhajok ellen;
 általánosan ismert, nélkülözhetetlen
 háziszser

étvágytalanság, gyomorgyengeség,
 kellemetlen szaga lehellet, felhúvadás,
 savanyú böfögések, kólika, gyomor-
 égés, túlságos steinképződés, sarga-
 ság, émelygés és hányás, gyomorgörés
 és szorulás ellen.

Főfájás, a gyomornak étellel és itallal való
 megterhelése, belférges, májbajok és
 aranyeres bántalmak esetleiben is kipróbált
 hatású gyógyító szer. Az említett betegségekben a
 Brady-féle **Máriacelli gyomorcsöppek**
 kiválóan hasznosnak találhattak, mit sok elismerő levél
 bizonyít. Vásárlásnál határozottan Brady-féle Mária-
 celli gyomorcsöppeket kell kérni és a tenit védjegyre
 és aláírásra ügyelni és hogy a **régi híres valódi**
 Brady-féle Máriacelli gyomorcsöppek üvege 40 krba,
 a kettős üveg 70 krba kerül, míg a nem valódi, után-
 zott és csekély értéketek olcsóbb árban, leginkább
 35 krért árulják, Pórlárusító hely:

Carl Brady Apotheke zum „König von Ungarn“
 Wien, I. Fleischmarkt 1.

Kapható minden gyógyszerárban.

Főraktár: **Török József**
 gyógyszerár

Budapest, VI. Király-utca 12.

Meglepő ujdonság

ILUSKA

CRÈME

arc és kézkenőcs.

Pár nap alatt szünteti min-

den tisztátalanságot.

Hölgygyor és szappan e szernél

felesleges.

1 tégely 1 Kor.

Kapható a legtöbb gyógyszer-

árban és a gyárosnál:

Kralovitz Adolf gyógyszerész

Pápán, (Veszprémmegye.)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Házeladás!

Alulírott közléteszi, hogy Szauer Ja-
 kab és neje tulajdonát bejegyzett a sel-
 meci 91 tjkvben 71/L. népöszeinási sz. ház.
 udvar és kertre a Zsigmond-utcában, adó-
 szerint 13,254 koronában megállapított ki-
 kiáltási árban a selmei kir. járásbíróság
 telekkönyvi hatóság elrendelte.

A fentebb megjelölt ingatlan a hely-
 beli járásbíróság tjkvi irodájában 1901. évi
 március hó 4-ik napján fog eladtni.
 Bánatpénz az ingatlan beszárának 10%-a.

dr. Szél László
 főmeggondnok.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Szenzációs Ujdonság!

A „Pitner“
 Petroleum-izzó-éőő

Kiváló előnye ez égőnek; hogy
 minden 4 cm átmérőjű lampára
 felesavarható. Szerkezete és ke-
 zelése csodálatosan egyszerű. Ki-
 fogástalan, korom, szag és ve-
 szélynélküli, fénylő, tiszta,
 fehér lánggal ég. 80 gyertya-
 takarékossággal is jár, mert egy
 liter bármily közönséges petroleum 15—16 óra-
 hosszát eltart.

Árjegyzéket ingyen és bérmentve küld
Lenner Alfréd, Bécs
 VII. Schottenfeldgasse 56. zs.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Nelkülözhetetlen és felülmúlhatatlan, hatásában csalhatatlan
Világeikk, kivitel minden országba.

CHIEF-OFFICE 48, BRIXTON-ROAD, LONDON, S. W.

A legmegbízhatóbb, legjobb és az egész világon dicsért és legkeresettebb háziszser

Thierry A. gyógyszerész balzsama

Felülmúlhatatlan minden mell-, tüdő, máj-, gyomor- és minden belső betegségnél. Külsőleg a
 legmegbízhatóbb

sebgőgyőszser.

Csakis a minden kulturállamban bejegyzett „apaca védjeggyel“ és a kupakárba
 sajtolt céggel: Allein echt, valódi. Kimutatható évi gyártási mennyiség 6 millió üveg 12 kis,
 vagy 6 kettős üveg postán bérmentve 4 Korona — Egy próbatüveg, leírással és az egész föld-
 kereségén levő raktarak jegyzékével 1 Korona 20 fillér. Szétküldés csakis az összeg előleges
 beküldése ellenében.

Thierry A. Centifolia-kenőcs

(csodakenőcs név alatt ismeretes) elérhetetlen huzóerővel és gyógyhatással. Feleslegessé teszi a legtöbb műtetet. Ezzel
 a kenőccsel egy 14 éves gyógyíthatatlannak tartott csontszű, sőt újabbán egy 22 éves nehéz, rákszerű megbetegedés
 gyógyított meg! Fertőtlenítőleg és gyorsan enyhülést és hűsítést és teljes gyógyulást hozzon hat gyuladasknál és
 mindenemű sebeknél. Gyorsan puhít és osztal és megszabadít mindenféle meg oly melyen behatolt idegen testektől.
 Egy tégely csakis az összeg előleges beküldése ellenében bérmentve 1 Korona 80 fillér. Nagyobb megrendeléseknél
 olosobban. — Kimutatható évi gyártási mennyiség 100-000 tégely.

Mind a két szer felől egy egész levélára az eredeti, a föld minden országából származó bizonyítványoknak tekinthető
 be. Övakezdünk az utánzatoktól és figyelünk a minden tégelybe beégetett cégre: Apotheke zum Schutzelgel des A. Thierry
 Ahol raktár nincsen, ne beszéljünk rá magunkat hamisítványoknak vagy állítólagos egyenlő értékű készítményeknek
 megvételére, hanem **rendeljük közvetlenül** és címzejük megrendelésünket:

Thierry A. gyógyszerész gyára Pregrada Rohitsch-Sauerbrunn mellett.

(A cs. és kir. államvasuti tisztviselők és szövetkezetének szállítója.)
 (Contractor of The War-Office and the Admiralty, London)

Csak **40** fillérért már
 1901 Január hó **12**-én

10:000 kor.

1000, 500, stb. stb.

ÖSSZESEN **1311** NYEREMÉNY NYERHETŐ,

a **DIÁK-OTTHON**-SORSJÁTÉKBAN

SORSJEGYEK MINDENÜTT KAPHATÓK.

MÜHLE-féle **MAGVAK, NÖVÉNYEK** és **FAK**
 mindenütt kitü-
 nőnen tenyésznek. — Tessék az 1901.
 évi főárjegyzéket hozatni, melyet
 ingyen és bérmentve küld.
MÜHLE VILMOS, cs. és kir. udvari állító, TEMESVÁR.

Nyomatott a lap tulajdonos Joerges Agost özv. és fia könyvnyomdájában Selmecbányán, 1901.